

De voorzitter, Prof. Dr. J. VAN DER HOEVE, opent de vergadering met de volgende toespraak :

M.H.,

Den 20sten Maart is overleden Hare Majesteit de Koningin-Moeder.

Het is hier niet de plaats om de vele voortreffelijke eigenschappen te bespreken, welke deze even hoogstaande als sympathieke vorstin sierden.

Zulks is bovendien ook geheel overbodig, wij beoordeelen de personen naar hun levenswerk en het leven van Hare Majesteit ligt voor ons als een open boek, waarvan elke bladzijde, ja elke regel luide spreekt van hare groote liefde voor het land en het volk, dat zij met haar ruime, warme hart dusdanig als het hare had aangenomen, dat het ons moeite kost te realiseeren, dat de Koningin-Moeder eigenlijk van vreemden bloede was.

Geen wonder dan ook dat het heengaan van Hare Majesteit niet alleen in hare familie en naaste omgeving, maar ook in breede kringen van het Nederlandsche volk een groote leegte veroorzaakt.

Zijn wij door dit verscheiden als Nederlanders getroffen, dubbel zwaar treft het ons als mannen van Wetenschap, omdat het ons bekend is hoe zeer Hare Majesteit ten allen tijde belang in de Wetenschap heeft gesteld.

Menigeen onzer, die in Diligentia in Den Haag, een wetenschappelijke voordracht, bijgewoond door de Koningin-Moeder, had gehouden, zal zich verheugd hebben dat, bij een gesprek na afloop van de lezing, Hare Majesteit door hare woorden blijk gaf niet alleen de voordracht geheel te hebben gevolgd, maar ook dikwerf van het behandelde onderwerp goed op de hoogte te zijn.

De medische wetenschap in het bijzonder heeft veel aan Hare Majesteit te danken. Hare belangstelling voor alles wat de Geneeskunde betrof was schier onbegrensd en wie ooit het voorrecht had bij een bezoek van haar aan een ziekenhuis aanwezig te zijn, weet hoe zeer zij daarbij van alles kennis nam en welk een grooten invloed hare aanwezigheid op de patiënten uitoefende.

In de laatste jaren van haar leven nam de Koningin-Moeder, als Beschermvrouwe, ook aan enkele geneeskundige congressen

deel en alle aanwezigen kwamen daarbij onder den invloed van hare, toch in wezen zoo eenvoudige, persoonlijkheid en voelden dat echte Majesteit van haar uitging.

Nooit zal ik vergeten hoe bij het Internationale Oogheekundige Congres in 1929 mij door meerdere personen in verschillende talen werd gezegd: "If we had such royalty we would not have a republic".

Is het wonder dat een dergelijke persoon leeft en dat hare nagedachtenis zal blijven leven in de harten van het volk, dat zij zoo zeer liefhad ?
